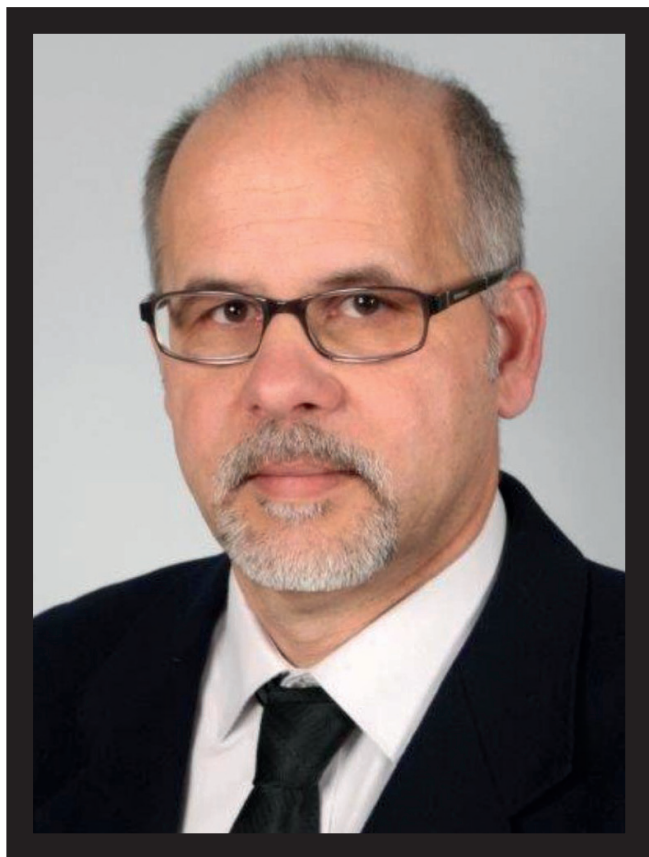


TUBOLY TAMÁS BÚCSÚZTATÁSA



DR. TUBOLY TAMÁS egyetemi tanár, az Állatorvos-tudományi Kar dékánhelyettese 2016. február 2-án életének 54. évében tragikus hirtelenséggel elhunyt. TUBOLY TAMÁST a SZIE Állatorvos-tudományi Kara és a Magyar Országos Állatorvos Egyesület saját halottjának tekinti. A két professzor, TUBOLY TAMÁS és édesapja, TUBOLY SÁNDOR rendszeres résztvevői voltak a fejér megyei állatorvos-konferenciáknak. Ebben az évben TUBOLY TAMÁS tartotta az első előadást, amelyet már nem tudott befejezni, rosszul lett, és a gyors segítségnyújtás ellenére szíve nem dobbant meg többé.

Adonyi temetésére családi körben február 15-én került sor. Az állatorvos-társadalom nevében DR. SÓTONYI PÉTER dékán az Árpádházi Szent Erzsébet templomban február 22-én gyászmise keretében búcsúzott az Alma Mater kiemelkedő egyéniségétől, a példaértékű oktatótól, TUBOLY TAMÁS professzortól.

**Tisztelt Gyászoló Család!
Emlékező Barátok, Tisztelők, Tanítványok, Munkatársak!**

Karunk dékánjaként búcsúzom Alma Materünk és az egész állatorvos-társadalom nevében TUBOLY TAMÁS

professzor úrtól, a magyar és nemzetközi állatorvos-tudomány kiemelkedő egyéniségétől, a szakmailag és emberileg is példaértékű oktatótól, kedves TAMÁS barátomtól, aki nagyon közel állt hozzám.

Megdöbbenve ért bennünket a felfoghatatlan hír halálodról, hiszen Te jelentetted azt a szellemi erőt, ami értelmet, tudást, melegséget árasztott Egyetemünk falain belül. „Az lehetetlen, hogy holnap már nem jössz!” volt első gondolatunk, ezt nem hisszük el. Nekünk ezután is ott leszel. Eddig szemünkkel láttuk jelenléted, ezután a szívünkben érezzük majd. Szellemed nem múlik el, a kollégák, a tanítványok, a hallgatók példaként tartanak meg szívükben, mert Téged mindenki ismert, tisztelt és szeretett. Te mindenkivel jó voltál és segítőkész.

Egy olyan kivételes ember munkája és szellemi nagysága előtt tisztelgünk most, amelyre csak nagyon kevés példa van. Utolérhetetlen szimbóluma a jónak és a jó cselekedetnek.

TUBOLY TAMÁS, aki tizenegy nappal ezelőtt, február 11-én töltötte volna be 54. életévét, az elmúlt 30 év során meghatározó személyisége volt nemcsak Alma Materünknek, de az egész magyar állatorvosi karnak, az egyetemes állatorvoslásnak.

1986-ban szerzett állatorvos doktori oklevelet, ezt követően az Országos Állategészségügyi Intézetben, majd az MTA Állatorvos-tudományi Kutatóintézetében dolgozott. Ez idő alatt több külföldi kutatóintézetben és egyetemen folytatott oktató és kutatómunkát, közülük is kiemelkedik Kanadában a Guelphi Egyetem Állatorvos-tudományi Kara, ahol hat évet töltött. 2000-ben egyetemi docensként kezdte meg oktatói tevékenységét egyetemünk Járványtani és Mikrobiológiai Tanszékén, ahol 2011 óta egyetemi tanárként dolgozott. Az állatorvosi virológia világszínvonalát képviselő, a legújabb tudományos eredményeket naprakészen ismertető, rendkívül igényes magyar és angol nyelvű előadásait a hallgatóság mindig a legnagyobb elismeréssel fogadta, és különösen nagyra értékelte. Mindehhez hozzájárult mélységes humánuma, határtalan jóindulata. Szinte csodálatra méltó adottsággal tudott azonosulni mások sorsával, gondoljaival, örömeivel. Közvetlen segítőkész lénye diákjait mindig büvökörebe vonta, a hallgatóság körében rendkívül nagy tiszteletnek és népszerűségnek örvendett.

Szíve mélyén a kutatás volt számára a legfontosabb. A legfelszabadultabban kutatók társaságában mozgott, természetes közegét ők jelentették, őszintén élvezte a szakmai beszélgetéseket, a problémák és kérdésfelvetések konstruktív megvitatását. Fenntartotta és éllette a kialakult szakmai kapcsolatokat. A sikeresen elnyert

hazai és nemzetközi kutatási pályázatok birtokában széles körű és eredményes kutatómunkát folytatott a háziállatok vírusos eredetű fertőző betegségeinek területén, különös tekintettel a sertésbetegségekre. Elsősorban a specifikus megelőzési módszerek kidolgozását kutatta, a vakcinafejlesztés területén 6 nemzetközi szabadalmat nyert el, eredményeit több rangos szakfolyóiratban publikálta. Kutatóként is jelentős energiát fektetett a fiatal kollégák tudományos képzésébe, aktívan részt vett a tudományos utánpótlás fiatalabb generációjának kinevelésében.

2012-től kutatási és továbbképzési dékánhelyettesként tehetségével és éleslátásával újjászervezte Karunk posztgraduális képzését, partnernek tekintve az állatorvos kollégákat, egyben nyitva más diplomások felé is. A mai kor igényeinek, elvárásainak megfelelően és a visszajelzéseket is figyelembe véve átdolgozta a szakállatorvos-képzések és a tanfolyamok tematikáját. Munkájának köszönhető, hogy kollégáink komoly szakmai megújulást adó tudást ma ismét elsősorban az Állatorvosi Karon kaphatnak.

A Kutató Kari minősítésünk elnyerését követően új alapokra helyezte a kutatásirányítást, teljesítménycentrikusan ösztönözve a kiemelkedő kutatói tevékenységet a TDK-munkától a már jelentős eredményeket felmutató kutatókig.

TUBOLY professzor számos tudományos társaságnak, hazai és nemzetközi tudományos folyóirat szerkesztőbizottságának vezetőségi tagja, választott képviselője, életének és munkásságának sokrétű és teljes képét csak kevesen ismerik. Most, halála után idéződik fel a sokszínű emlékek közös pontjaként az EMBER, a csupa nagybetűs, a jó, a kedves, a nagy tudású, az áldozatkész, a lelkiismeretes.

TAMÁS legalapvetőbb vonásai közé tartozott az alázat a munkája és a kötelességei iránt. A legapróbb vagy éppen legkevésbé vonzó feladatokat is ugyanazzal a gondossággal, lelkiismeretességgel végezte el. Felelősségérzettől áthatva, emberi hozzáállásával munkatársait, tanítványait, saját példájával motiválta, akiket önzetlenül támogatott és segített személyes és szakmai céljaik megvalósításában is. Tette mindezt akkor is, ha, sajnos, nem mindenkitől kapta meg ugyanezt a viszonzásul. S tette mindezt nemcsak hazai, de nemzetközi szinten is, ahol az elmúlt 3 évtized alatt számos barátot szerzett. A Kolozsvári Egyetem egyik vezetője, MARINA SPINU így emlékezik rá: „Számomra Tamás egy közeli jó barát volt, valaki, akire számíthatok, aki sokat segített nekem és a mi Állatorvos-tudományi Karunknak. Kedves mosolyát soha nem fogjuk elfelejteni.”

Megrázó, mélységről tanúskodó szavak, TAMÁS szerte a világban megszámlálhatatlan ember életében hagyott kitörölhetetlen nyomot. Őt nemcsak kutatóként vagy egyetemi tanárként, hanem közeli kollégaként és barát-

ként is az életünk részének tudhattuk. Emberi nagysága, lelki gazdagsága már rövid ismeretségben, egy-egy találkozásban is megnyilvánult, érzékelhető volt mások számára. Egy általa nemrégiben megismert orosz kutató tökéletes képet rajzolt róla, egyetlen mondatban: „TAMÁSSAL még egy rövid ismeretség is megmutatta személyiségének gazdagságát, gondolatai mélységét és lelkének melegségét. Azt is átérzem, mit jelenthet ez a veszteség számotokra.” Milyen különleges személy az, aki ilyen rövid idő alatt ilyen mély benyomást tesz másokra! Munkatársainak mindegyike őriz valami maradandót, szépet és jót Vele kapcsolatban.

Közismert szorgalma, precizitása és rendszerete, végtelen lelkiismeretessége, önmagával szemben is kérlelhetetlen igényessége egész életét áthatotta, minden munkakörben maximálisan teljesített.

Büszke vagyok rá, hogy együtt dolgozhattam Vele. Sokszor szinte észrevétlenül a háttérből segített, sokat tanultunk egymástól.

A háttérből és észrevétlenül. TAMÁS tevékenységét jellemző két fogalom nagy tudással párosulva kiad egy harmadikat, ez pedig a szerénység. Csendesen és halalkan, nem akarván uralni se helyet, se helyzetet, mondta el véleményét, terveit, érveit. De sokan meghallottuk. Nem adminisztrálta, Ő adta a tudását, előadásaiiban mint oktató, tanulmányaiban mint kutató, és napi munkájában mint legközelebbi munkatárs. Az Ő elvesztésével olyan hiány keletkezett a magyar állatorvoslásban, amelynek pótlására nem lesz egyhamar lehetőség.

Drága Tamás!

Végül hazataláltál, egy héttel ezelőtt eltemettek, oda, ahol nagyszüleid éltek, ahol házat vettél és letelepedtél családdal a számodra oly fontos és pótolhatatlan Adonyban, ahol a gyerekkori barátok és a régi környezet mindig visszavárt.

Szeretettel emlékezünk Rád, számunkra mindörökké velünk maradsz. Köszönjük, hogy voltál nekünk, gazdaggabbakká váltunk Általad és most szegényekké lettünk Nélküled! Téged elvesztettünk, de egy csillaggal több ragyog az égen.

Isten Veled! Nyugodj békében!